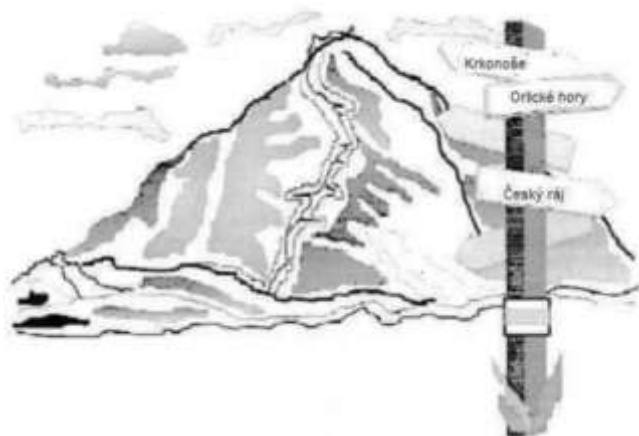

Zpravodaj č. 2/18

Úvodník

Zprávy z ústředí a oblasti

Chaty a zařízení KČT

- Kozákov - Riegrova chata
- Vosecká bouda

Střípky z odborů

- Nová Paka
- Jičín
- Úpice

Pozvánky na akce

ÚVODNÍK

Vážení přátelé, turisté.

Léto nám běží na plné obrátky již několik týdnů, přičemž to kalendářní začalo teprve před několika dny. A za "pár hodin" tu máme prázdniny, čas dovolených, čas pro oddech i pro poznávání přírodních a kulturních krás nejen naší republiky. Ta, jak všichni určitě víme, letos oslaví 100 let svého trvání. Dalším (starším) jubilantem v tomto roce je náš Klub Českých Turistů. On a my s ním slavíme 130 let od jeho vzniku (to také určitě není žádná novina). Tyto oslavy jsou již v plném proudu a budou dále pokračovat o prázdninách i po nich. A proč na to upozorňuji? Dovolil bych si, při této příležitosti, nám všem navrhnout: Až budeme užívat zaslouženého odpočinku na svých dovolenkových cestách, při poznávání nových a zajímavých koutů či oblastí nejen Českých, ale i jiných zemí a dostaneme-li se do míst nějak spojených se vznikem naší republiky, nebo do míst vážících se ke vzniku nebo působení KČT, vzpomeňme (každý po svém) na ty co se o náš stát i Klub zasloužili. Uvědomme si, že díky nim můžeme bez problémů cestovat po celém světě. Můžeme navštěvovat různé kulturní i přírodní památky, kochat se pohledy do krajiny z výšek hor nebo rozhleden. Putovat údolími, horami i rovinami. Poznávat život i práci a zábavu lidí v různých koutech světa. K tomuto cestování, ať pěšky, na kole nebo autem, bych vám chtěl popřát šťastnou cestu a "Zdrávi došli".

Jaroslav Kachlík, redaktor Zpravodaje

ZPRÁVY Z ÚSTŘEDÍ A OBLASTI

U s n e s e n í Konference Klubu českých turistů

Konference KČT konaná ve dnech 7. a 8. dubna 2018 v Praze po projednání předložených materiálů a ústně přednesených návrhů:

1. Děkuje

odstupujícímu Vedení KČT, ústřednímu výboru KČT a ústřední kontrolní komisi KČT za vykonanou práci v minulém funkčním období

2. Jmenuje

Růženu Streiftauovou čestnou členkou KČT

3. Schvaluje

- a) jednací a volební řád konference KČT
- b) zprávu o plnění usnesení konference KČT, konané dne 1. 4. 2017 v Praze
- c) zprávu předsedy KČT o činnosti KČT
- d) zprávu Ústřední kontrolní komise KČT
- e) plnění rozpočtu KČT k 31. 12. 2017 a návrh rozpočtu KČT na rok 2018
- f) výši odvodu členských příspěvků na ústředí KČT v roce 2019 takto:

Základní členství dospělý 150,-Kč, junior, senior a ZdP 90,-Kč, rodina 300,-Kč, ATOM 20,-Kč.

Rozšířené členství dospělý 540,-Kč, junior, senior a ZdP 480,-Kč, rodina 690,-Kč, ATOM 410,-Kč.

TOP členství dospělý 1370,-Kč, junior 1260,-Kč, senior a ZdP 1300,-Kč, rodina 1470,-Kč,

ATOM 1220,-Kč

- g) sjednocení odvodu na oblast a odbor u společných členů KČT + Alpenverein takto:

junior, senior a ZdP 100 Kč, dospělý 150 Kč, rodina nositel 160 Kč, rodina člen 10 Kč, ATOM

dospělý 65 Kč, ATOM junior 45 Kč

4. Stanoví

funkční období volených orgánů na 4 roky, tj. 2018 – 2022

5. Volí

- a) předsedou KČT Mgr. Vratislava Chvátala
- b) místopředsedy KČT Zdeňka Cabalku a Ing. Ivana Presse
- c) předsedou ústřední kontrolní komise KČT JUDr. Milana Hoke
- d) členy vedení KČT PaedDr. Jana Eichlera, Ing. Rostislava Kašovského, Ing. Pavla

Přílepku a

Ing. Zdeňku Šrédlovou

- e) členy ústřední kontrolní komise KČT Ing. Jána Babniče, Ing. Jaroslava Krejzlíka, Ing. Jaroslava Matulu a Ing. Jiřího Peltana

6. Bere na vědomí:

uvedení JUDr. Jindřicha Štemberky, Karla J. Zákouckého, rodiny Kubáňovy, odboru KČT Moravská Ostrava (dnes KČT, odbor Baník Ostrava) a odboru KČT Bechyně do Síně slávy české turistiky

7. Ukládá:

A) Vedení KČT

a) projednat připomínky a návrhy z diskuse na konferenci KČT a předložit je na nejbližší

jednání ÚV KČT

b) svolat pracovní seminář k přípravě návrhu stanov KČT na základě připomínek z oblastí

tak, aby stanovy mohly být schváleny výroční konferencí KČT v roce 2019

c) oznámit členské základně, který člen Vedení KČT byl pověřen odpovědností za právní

problematiku a právní poradenství

d) v souvislosti s připravovanou novelou mysliveckého zákona zahájit jednání s Ministerstvem zemědělství ČR a nabídnout mu aktivní spolupráci. V rámci této spolupráce v součinnosti s ostatními zainteresovanými spolky (např. ČUS, Sokol,

Junák,

ČTU, A-TOM, Orel aj.) prosazovat:

. aby omezování volného pohybu osob v přírodě probíhalo pouze v nezbytné zdůvodnitelné míře

. aby omezovatelé měli povinnost všechna omezení vyhledávat na centrálním všeobecně dostupném místě, nejlépe na serveru Mapy.cz

. vyjednání určitých výjimek z omezení pro organizované skupiny KČT pod vedením kvalifikovaného metodického pracovníka

e) Zpracovat novou směrnici „Podpisový řád“ s postupem schvalování a podpisu smluv KČT s jinými subjekty

f) po projednání se spoluvlastníkem, oblastí Moravskoslezskou, zajistit právní kroky ke zrušení nebo úpravám Dodatku č. 1 k nájemní smlouvě pro Bezručovu chatu na Lysé hoře

g) aktualizovat datový sklad a oznámit členské základně termín, kdy bude ve funkčním stavu

h) řešit implementaci GDPR nejen do členské evidence, ale i do činnosti KČT

B) ústřední kontrolní komisi
projednat diskusní příspěvek oblasti Moravskoslezské k Dodatku č. 1 ke Smlouvě o nájmu
nemovitosti Bezručova chata KČT na Lysé hoře

C) generálnímu sekretáři
uveřejnit v časopise Turista informaci o průběhu konference

D) oblastem KČT:
informovat odbory v oblasti o průběhu jednání této konference nejpozději v termínu do
30. 6. 2018

V Praze dne 8. dubna 2018

Ing. Hana Slabáková
předsedkyně návrhové komise

Ocenění práce v turistice Královéhradeckého kraje

Již několik let pořádá Všesportovní kolegium Královéhradeckého kraje při České unii sportu vyhodnocování úspěšných sportovců, kolektivů, trenérů a instruktorů se sídlem v kraji. Výběr z navržených osobností a kolektivů provedla výběrová komise. Slavnostní vyhlášení ankety „Nejúspěšnější sportovec roku 2017“ v královéhradeckém Aldisu se uskutečnilo 27. 3. 2018 pod záštitou hejtmána KHK PhDr. Jiřího Štěpána a primátora města Hradce Králové MUDr. Zdeňka Finka.

Po loňském ocenění kolektivu našich značkařů a kolegů pánů Karla Raicha a Václava Horáka byl letos oceněn v kategorii J – osobnosti krajských sportovních organizací kolega Miroslav Vořechovský za dlouholetou činnost v KČT Úpice, za úspěšnou práci s mládeží a za metodickou práci pro Oblast KČT Královéhradeckého kraje.

Tímto aktem se podařilo širší veřejnosti představit záslužnou činnost KČT a po účasti na veletrhu cestovního ruchu Infotour 2017 a 2018 se jednalo v letošním roce o další zviditelnění našich aktivit a činností.

Děkujeme za vzornou reprezentaci a těšíme se na další spolupráci.

Za Oblastní výbor KHK KČT Jarda Jágr

PŘEDSTAVUJEME CHATY A ZAŘÍZENÍ KČT

KOZÁKOV – RIEGROVA CHATA

Kozákov je velmi vyhledávaným výletním místem. Svoji polohou tvoří jihovýchodní konec Ještědsko-kozákovského hřebenu v nadmořské výšce 744 m, nazývaný též "Strážná hora" Českého ráje. Riegrova turistická chata byla postavená v roce 1928 a rekonstruovaná v roce 2003. V objektu je nový interiér restaurace. Pohodlné ubytování je hostům poskytováno v 7 dvoulůžkových až pětilůžkových, útulně zařízených pokojích. Pokoje mají vlastní koupelnu se sprchovým koutem a sociálním zařízením. Dále disponují pohodlným nábytkem, televizí se satelitním příjmem a dále bezplatným bezdrátovým připojením k internetu. V její těsné blízkosti je šestiboká vojenská věž s plošinou, která slouží jako rozhledna a je provozovaná odborem KČT Semily, který je zároveň majitelem chaty. Kozákov je také cílem několika turistických stezek prakticky ze všech významných míst regionu. Přes vrchol je vedena mimo jiné turistická stezka z Frýdštejna na Tábor, ale napojeny jsou také Klokočské skály a údolí řeky Jizery. Směřuje sem deset značených turistických cest, včetně Zlaté stezky Českého ráje a proto je oblíbeným místem turistických akcí, pochodů a srazů. Na Kozákově jsou výborné podmínky pro paragliding, místo si oblíbili rovněž radisté, na své si přijdou i nadšenci horských kol. Pokud jsou na severním svahu Kozákova příznivé sněhové podmínky, je v provozu lyžařský vlek dlouhý 450 m, jehož výstupní stanice se nachází kousek od chaty. Celé okolí nabízí rovněž dobré podmínky pro lyžařskou turistiku. Tento kout je hojně navštěvován sběrateli drahých kamenů. Na Kozákov vede silnice ze dvou stran, v zimě je sjízdná pouze jedna ve směru od Bačova. Z vrcholu Kozákova a dnes i z rozhledny je překrásný pohled na Krkonoše, Jizerské hory, Lužické hory, České středohoří, Český ráj a Orlické hory.

Historie Kozákova

1901 – se zrodila myšlenka, jejímž duchovním otcem byl svijanský rodák akademický malíř Jan Proušek, postavit na Kozákově rozhlednu s kaplí věrozvěstů Cyrila a Metoděje, vyzdobenou mozaikou z místních polodrahokamů. Záměr se však neuskutečnil. 1904 - se konala v Turnově ustavující schůze Družstva pro postavení Riegrovy mohyly. Ani tato mohyla nebyla postavena a v roce 1914 je činnost Družstva zastavena vzhledem k vypuknutí světové války.

1923 - navrhl předseda odboru KČT v Semilech Vilém Petržilka, aby na Kozákově místo památníku byla postavena turistická chata, která by nesla Riegrovo jméno. 5. 10. 1924 - se konal komisionelní výběr stanoviště. Projekt chaty vypracoval architekt Jan Václavík za odborné spoluúčasti předního českého architekta Otakara Novotného, profesora a později rektora Uměleckoprůmyslové školy v Praze.

14. 4. 1926 - byla stavba zadána staviteli Rudolfu Kousalovi ze Železného Brodu, stavebním dozorem byl pověřen stavitel Josef Schejbal ze Semil.

29. 8. 1926 - slavnostní položení základního kamene.

24. 6. 1928 - se konalo slavnostní otevření Riegrovy turistické chaty na Kozákově.

1939 - semilský odbor KČT rozšířil chatu o novou verandu, do níž se vcházelo po čtyřech schodech z hlavní restaurační místnosti.

Za války obsadilo chatu německé vojsko. Po jejich odchodu v roce 1945 ji museli turisté dát celou pracně do pořádku.

1948 - byl Klub českých turistů zrušen a byla mu odňata majetková práva. Chata byla

postupně bezplatně převedena družstvu Vzlet a později podniku Restaurace a jídelny. 1962 - chata částečně vyhořela. Až v říjnu 1964 přistoupil RaJ Turnov ke generální opravě, která byla dokončena v roce 1966.

Po listopadu 1989 očekávali turisté, že v nových poměrech budou napraveny křivdy minulých let a že jim chata na Kozákově bude vrácena.

1. 4. 1992 jedná ústředí KČT s RaJ Turnov o předání chaty společnosti Trasa, která spravuje turistické majetky. Katastrální úřad v Semilech odmítl tento převod zaknihovat. Chata na Kozákově zůstala v majetku podniku RaJ a turistická společnost Trasa se stala jen nájemcem. V červnu 1992 přišel podnik RaJ do likvidace a majetek přešel na Okresní úřad v Semilech.

20. 6. 1993 v rámci vzpomínkové akce k 65. výročí Riegrovy chaty podepsalo 366 turistů petici Parlamentu ČR požadující navrácení majetku Klubu českých turistů. O chatu projevila zájem armáda, která by ji získala bezúplatným převodem. Proti tomu se důrazně postavil v Semilech odbor KČT a snažil se přesvědčit ústředí KČT, aby chatu odkoupilo za 1mil. Kč. Byla sepsaná předběžná smlouva o koupi chaty. Poté následovala řada jednání.

21. 9. 1994 oznámilo ústředí KČT, že od smlouvy z nedostatku finančních prostředků odstupuje, že své stanovisko přehodnotilo a slibuje odboru KČT Semily svou podporu, jestliže odbor koupí chatu sám.

5. 10. 1994 v 8 ráno se sešli zástupci ústředí KČT, zástupci semilského odboru KČT u přednostky okresního úřadu ing. Kodejškové. Bylo dohodnuto, že chatu odkoupí Semilský odbor KČT a ústředí mu k tomuto účelu půjčí 400 tis. Kč. Zástupci armády, kteří přijeli o hodinu později, dohodnout převod chaty armádě, byli již jen seznámeni se závěry přecházejícího jednání.

V říjnu 1994 pořádal KČT Semily o právní subjektivitu, která byla podmínkou pro uzavření kupní smlouvy.

20. 10. 1994 byla založena nadace „Chata Kozákov“ členy KČT Semily. Byla vydaná výzva k veřejnosti, aby svými příspěvky pomohla koupit uskutečnit.

28. 11. 1994 byla podepsaná smlouva o koupi chaty mezi Okresním úřadem v Semilech a KČT v Semilech.

1. 12. 1994 přebírá objekt odbor KČT Semily od Trasy Praha.

Ministerstvo financí ČR zamítlo schválit kupní smlouvu. Následoval nespočet jednání, nové odhady nemovitostí, až nakonec musela rozhodnout vláda.

6. 3. 1996 byla usnesením vlády ČR č. 177 udělena výjimka k převodu vlastnických práv turistické chaty na Kozákově za kupní cenu 1.233.043,- Kč bez pozemků, které se vyřešily o rok později.

1. 6. 1996 byla chata uzavřena a proběhla první rekonstrukce kuchyně a restaurace byla znovu otevřena 9. 8. 1996.

1. 11. 2002 byla provedena rekonstrukce sociálního zařízení, restaurace a částečně i kuchyně.

1. 8. 2003 byla zahájena další a nejrozsáhlejší rekonstrukce celé chaty. Akce byla dokončena v roce 2004.

Otevírací doba Riegrovy chaty:

letní sezóna: od 1. 5. do 31. 10.

pondělí zavřeno úterý - neděle 11:00 - 18:00

zimní sezóna: od 1. 11. do 30. 4.

pondělí - čtvrtek zavřeno; pátek - neděle 11:00 - 18:00

Ceník ubytování v období od 1.4.2018:

Dospělá osoba jedna noc - 720,- Kč

Děti 2 až 12 let jedna noc - 500,- Kč

Dospělá osoba dvě a více nocí - 620,- Kč/noc

Děti 2 až 12 let dvě a více nocí - 430,- Kč/noc

Pes - 100,- Kč/noc

Individuální ceny pro větší skupiny a dlouhodobé pobyty.

Ubytování pouze s polopenzí (snídaně + večeře o dvou chodech)

Ubytovat se je možné do 18:00 hod, po 18. hodině je ubytování možné pouze po předchozí telefonické domluvě.

Možnost zapůjčení koloběžky - cena 400,- Kč/den.

Kontakty na CHATU KOZÁKOV

E-mail info@chata-kozakov.cz

Telefon (+420) 773 090 781; (+420) 484 800 600

Adresa: Riegrova turistická chata, Kozákov 45, 513 01 Semily

VOSECKÁ BOUDA

Pár kilometrů od pramene Labe, Harrachova, Mumlavských vodopádů či Krakonošovy snídaně je postavena ve výšce 1260 m. n m. Vosecká bouda. Je stále bez elektrické přípojky, napájena bateriemi a v zimě dostupná pouze na lyžích.

Vosecká bouda leží v západní části Krkonoš v první zóně Krkonošského národního parku. Byla založena před rokem 1743 jako seník, kolem roku 1790 sloužila jako přístřešek pro dřevaře a hospodářské stavení. Říkalo

se jí Česká nová nebo také Františkánská, podle mnicha, který zde přebýval. Název "Vosecká" získala podle louky, na které stojí. Pro turistické účely je využívána od roku 1896 a v roce 1900 byla přestavěna a rozšířena. Svoji nynější podobu dostala přestavbou po skončení druhé světové války. Jako jedna z mála hřebenových bud nebyla nikdy zasažena požárem. Její další raritou je nepřítomnost elektrické sítě, potřebná energie je vyráběna dieselagregátem. Přístupová cesta z Harrachova, dlouhá osm km, vede kolem Mumlavských vodopádů a údolím říčky Mumlavy ke Krakonošově snídaně, kde se stočí na sever a pokračuje lesem až k boudě. V zimním období se tato cesta promění v lyžařskou magistrálu, po které je možné cestovat pouze na běžkách. Asi tři km směrem na východ, na Labské louce, vyvěrá pramen naší největší řeky Labe.

Historie

Pravděpodobně roku 1710 byl na místě dnešní boudy postaven seník. Bouda je doložena v Grauparově mapě z roku 1743 (?) pod názvem Františkánská bouda. V okolí boudy se v létě pásli hovězí dobytek a sušilo se

zde seno na zimu. Roku 1790 byla bouda přestavěna Václavem Krausem. V této době se nazývala Nová česká bouda. Roku 1830 boudu výrazně rozšířil Jan Kraus. Bouda se nacházela mimo turistické cesty, orientovala se na budní hospodářství, proslulé bylo zdejší máslo a sýry. V roce 1896 došlo již k několikáté přestavbě a bouda se stala oblíbeným místem turistů. Další úpravou bouda prošla v roce 1900, bylo zde zřízeno 6 hostinských pokojů. Roku 1901 hrabě Jan Harrach nechal vybudovat turistickou cestu z Labské boudy, což výrazně zvýšilo návštěvnost boudy. Provozovala se zde i oblíbená jízda na rohačkách údolím Mumlavy do Harrachova. Hrabě Harrach se snažil o počestění boudy, čemuž se nájemce Endler bránil. Za první republiky bylo Harrachovo panství včetně boudy zestátněno. V době 2. světové války bouda patřila Německé říši. Po válce byla bouda upravena. Jako jedna z mála krkonošských bud nebyla v minulosti postižena

požárem.

Vosecká bouda slouží jako turistická ubytovna s kapacitou 42 lůžek. Nabízí ubytování ve dvou až čtyřlůžkových pokojích a v jednom dvanáctilůžkovém pokoji. Toalety, umývárny a sprchy jsou společné. Z důvodů vlastní výroby elektrické energie od 22. hodin svítí na chodbách, na sociálním zařízení i na pokojích nouzové osvětlení. Kuchyně funguje do 20 hod. Ubytování je možné od 14 hod. do 21 hod.

Ceník ubytování:

1 dospělý/den se snídaní 400,- Kč;

1 dítě 2 – 12 let/den se snídaní 350,- Kč;

Příplatek za nocleh pouze na 1 noc 50,-Kč;

pes 125,- Kč; sleva pro členy KČT na lůžko/den 50,- Kč.

Rezervace ubytování je platná až po zaplacení zálohy. Ta se vybírá ve výši 250,- Kč na osobu a noc, nebo po zaplacení zálohy 50% z celkové ceny ubytování. V ceně ubytování není zahrnutý poplatek MÚ 19,- Kč.

Odvoz zavazadel je možný sněžným skútreem, při dostatečném množství sněhu, ke srubu „U Lišáka“ + jedna až dvě osoby za 750,- Kč.

Doručovací adresa:

Vosecká bouda P.O. BOX 52, 512 46 Harrachov v Krkonoších.

Telefon: +420 481 529 610 Z důvodu špatného mobilního signálu uvádíme pouze pevnou linku. E-mail:

vosecka.bouda@seznam.cz

Z podkladů různých internetových stránek zpracoval M.Vořechovský

STŘÍPKY Z ODBORŮ

KČT Nová Paka

TP Cestami Cyrila Boudy

Krátká zpráva o Turistickém Pochodu Cestami Cyrila Boudy, který pořádal OT KČT TJ Nová Paka v sobotu 5. května. Start i cíl ke čtyřem trasám od osmi do třiceti pěti km byl tradičně v Junácké klubovně. Všechny trasy byly situovány směrem západním ke zřícenině hradu Kumburk, kde byla jediná kontrola pochodu. Tam se sešlo také nejvíce pochodníků. I mimo rámec našeho pochodu byl zde velký zájem o výstup na hrad a také o hezké razítko hradu Kumburk. Jelikož jsem zde měl kontrolní stanoviště tak bylo velmi příjemné mluvit s turisty ze všech koutů našeho krásného Podkrkonoší i odjinud. Byla tady výprava z Moravy z Brna a těm se tady velice líbilo. Závěrem v cílové metě postupně jak docházeli do cíle vyjadřovali krásné pocity i nadšení z pochodu a výhledů. Tento den bylo hezké počasí. Tohoto výšlapu s připomenutím 130. výročí založení KČT se zúčastnilo 203 spokojených pochodníků.

Za OT KČT TJ Nová Paka turista kronikář Václav Kulhánek. A s pozdravem Zdraví došli všichni novopačtí turisté.

KČT Jičín

Bílá u Bílého – Zahájení turistické sezóny v Jestřebích horách 16. ročník – KČT, odbor Úpice

Trasa: Rtně v Podkrkonoší (žel. zast.) – Odolov – Pod Kolčarkou – Bílý kůl – Žaltman – Jestřebí bouda – Markoušovická rozhledna – Slavětín – Petřikovice (žel. zast.) 16 km

Byla (Bílá) sobota – 31.3.2018. S manželkou Alenou vydali jsme se na cesty. Regionovou jsme po půl sedmé opustili Jičín, v krajském městě po osmé hodině nastoupili do rychlíku R 941 Krakonoš spojujícího hlavní město s Trutnovem. Pro velikonoční sobotu nechali jsme se zlákat Jestřebími horami, jímž věnovali jsme v loňském roce dva rodinné výlety. KČT odbor Úpice pořádal toho dne 16. ročník akce Bílá u Bílého – Zahájení turistické

sezóny v Jestřebích horách. Pro začátek výletu jsme zvolili obec Rtyň v Podkrkonoší (německy Hertin) ležící v nadmořské výšce 450 metrů na říčce Rtyňce ve Rtyňské brázdě, kam jsme přijeli v 8:55. Obloha byla zatažena, nad krajinou byl přítomen lehký opar. Z „našeho“ rychlíku vystoupilo na stanici celkem šest cestujících vesměs účastníků turistické akce. Od nádraží jsme stoupali po žluté značce, která nás vedla do strmého svahu lesními i polními cestami. Došli jsme

do Odolova. Hospoda U Lotranda prý je trvale zavřená a čeká na brzky již bourání. U muzea vojenské historie bylo možné prohlédnout si motocykly staršího data výroby. V obci je na důstojném místě památník 2. světové války. Pokračovali jsme po značce zelené. Kolem vězení jsme opustili Odolov a přidávali metry nadmořské výšky pohodlnou cestou vedoucí vzrostlými smíšenými porosty. V nich povšimli jsme si několika krytů, které i po dlouhých desetiletích připomínají pohnutá třicátá léta minulého století, především však tehdejší odhodlání vlast bránit. Pod Kolčarkou jsme posvačili. Zvolna pak došli jsme k Bílému kůlu, kde měli své stanoviště pořadatelé. Z nich jmenuji alespoň Janu, Miroslava a Jaroslava z Úpice, s nimiž jsem se zdravil. Za účastnický poplatek každý turista dostal účastnický list a pamětní odznak. Místo žilo turistickým svátkem. Mezi účastníky velmi rád jsem se viděl s Maruškou z Trutnova, Milanem a Jaroslavem z Nového Města nad Metují, Vládou z Jičina i dalšími. Bylo možné se občerstvit u prodejních stánků. Turisty přišla pozdravit dechová hudba složená vesměs z mladých lidí, která zahrála několik známých skladeb. Svě

vystoupení zakončila českou státní hymnou. S manželkou Alenou jsme pak zvažovali, zda má cenu jít na vrchol blízkého Žaltmanu (740 m), když obloha výhledům příliš nepřála. Důvěryhodná zpráva, že se původní rozhledna bude bourat, přivedla nás k myšlence se s ní rozloučit. Další cesta byla pokryta ledovým krunýřem, jenž činil chůzi nebezpečnou. V Jestřebí boudě jsme se zastavili na občerstvení. Po důkladném zvážení, ze kterého nádraží budeme cestovat domů, vybrali jsem Petřívovice. Zelená značka vedla zvlněným terénem kolem Markoušovické rozhledny. Poslední kilometr byl proměněn v nepříjemnou blátivou skluzavku po svahu dolů. Došli jsme k venkovskému nádraží v Petřívovicích.

(Zapřemýšlel jsem, kolik asi jičínských občanů svezlo se někdy po trati Teplice nad Metují – Trutnov...) V 16:17 přijel dosti zaplněný jeden motorový vůz řady 810. Rychlík R 922 Metuje odjížděl z Trutnova do hlavního města v 16:43. Z Hradce Králové nám navazovala regionova do Jičína, kam jsme přijeli po vydařené sobotě v 19:25. Poděkování patří pořadatelům, značkařům i účastníkům, kteří se na krásné atmosféře podíleli.

Text a foto Jan Vaniček Jičín

První jarní kilometry

Trasa: Trutnov – Poříčí – Lhota – Severní Čížkovy kameny (jeskyňka) – Čížkovy kameny (vyhlídka) – Horní a Dolní Panská (rozc.) – Bohuslavice nad Úpou – Sv. Josef – Trutnov

Spěšný vlak 1801 jedoucí z Chlumce nad Cidlinou přes Starou Paku a Hostinné přijel v sobotu 7.4.2018 v 7:40 do stanice Trutnov hlavní nádraží. Vystoupily z něho desítky pasažérů v odění zjevně turistickém. Byli mezi nimi např. Vláďa z Jičína, Máša z Nové Paky, Vláďa z Jilemnice... a také tři příslušníci naší rodiny – dvě Alenky a jeden Jan (autor těchto řádků). Mířili na „První jarní kilometry“, jejichž 35. ročník pořádal toho dne místní odbor Klubu českých turistů. Z vlakového nádraží odebrali jsme se přes Krakonošovo

náměstí do domova mládeže České lesnické akademie – tradičního místa startu a cíle pochodu. Po zaregistrování u pořadatelů, z nichž znám se především s Maruškou, vydali jsme se na sedmnáctkilometrovou pouť. Za jasné oblohy a teploty, jež příliš nad nulu se (zatím) neklubala, šli jsme kolem nemocnice, pak po červené značce po břehu Úpy do Poříčí. Trasa se zaklikatila kolem nádraží Trutnov-Poříčí. (Jako příznivec vlakové dopravy nemohu v těch místech

neobdivovat, kterak moudře realizovali naši předkové propojení Trutnova s Jaroměřem, Teplicemi nad Metují a Královcem.) Ve Lhotě jsme zařadili první svačinu. Bylo na místě se posilnit, neboť nás čekalo výrazné nabírání nadmořské výšky. Stoupali jsme zdravými

smíšenými porosty s hojným zastoupením buku. Zastavili jsme se u Perníkové chaloupky. Perníček jsme ovšem neokusili, Jeníček na střeše neseděl. (Toho bych sice mohl zastoupit, ale s lezením na střechu bez žebříku bych měl vážné problémy; navíc se dalo předpokládat, že se obyvatelé každou chvíli vrátí ze sobotního nákupu v trutnovském marketu BILLA.) Při dalším stoupaní objevily se již na povrch vystupující kameny (Jestřebí hory jsou tvořeny

především slepenci, pískovci a jílovcí). U Severních Čížkových kamenů nahlédli jsme do jeskyňky. Od vlastních Čížkových kamenů nelenili jsme zajít k blízké vyhlídce. Zejména cestou k ní ukázaly se blízké Vraní hory, především pak vrcholy Krakonošova panství (Sněžka, Černá, Světlá hora, Studniční a Luční hora). Následoval prudký sestup vyžadující opatrnost. Od rozcestí Horní Panská (kde jsme opět odčerpávali zásoby z domova) a Dolní Panská se cesta svažovala již mírněji do Bohuslavic nad Úpou. Teplota vzduchu po poledni jistě již přelezla desítku. Přešli jsme na značku modrou. Vedla nás do dalšího kopce – nejprve lesem, pak mezi poli. Nablízku obce Starý Rokytník – u sousoší Svatého Josefa s dítětem začalo vlastní značení po klikatící se cestě s asfaltovým povrchem. Z ní otevřely se zas úžasné pohledy ke Krkonošům, Vraním a Jestřebím horám. Okouzlení výhledy přehlédli jsme patrně některý papírový fáborek vlastního značení a do cíle došli pod zahrádkami (a nikoliv lokalitou Na Vlčce a městským parkem, což nám bylo pořadateli odpuštěno). Trasu jsme absolvovali procházkovým tempem, a tak do cíle jsme došli až krátce před šestnáctou hodinou. Mezi (ještě) přítomnými turisty jsem se pozdravil s Jaroslavem a Milošem z Nového Města nad Metují. Poděkování patří pořadatelům za 210 spokojených účastníků. Zbývalo přemístit se na hlavní nádraží, odkud rychlík R 922 Metuje odjížděl do hlavního města v 16:43. Na shledanou zase někdy v Trutnově!

Text a foto Jan Vaníček, Jičín

Krajem Eduarda Štorcha

Trasa: *Ostroměř – Hradiště – Mezihoří – Libín – Zádušní – Mlázovice – Mlázovický chlum – Konecchlumí – Vojice – Podhorní Újezd – Hradiště – Ostroměř*

V sobotu 19.5.2018 byly pro mnohé Jičíňáky hlavním programem Valdštejnské dny (i s arcivévodou a jeho družinou), někteří odjeli do Hořic na motocyklové závody, syn Jan získal svůj desátý již prčický škrpálek (když absolvoval trasu z Olbramovic 35 km). Já vydal jsem se po třech letech zas na pochod Krajem Eduarda Štorcha, jeho 43. ročník. Do Ostroměře jsem přijel krátce před sedmou hodinou motorovým osobním vlakem tvořeným dvěma vozy řady 810. Od nádraží přemístil jsem se k Základní škole Eduarda Štorcha, tradičnímu místu startu i cíle pochodu. Po zaregistrování na pěší trasu 20 kilometrů jsem zašel ještě k blízkému Kostelu Nejsvětější Trojice (někdy je k vidění označení „kaple“). Pak odebral jsem se po zelené značce

mírným stoupáním ke slovanskému hradišti. U rozcestí připravovaly ochotné pořadatelky zpestření pro dětské účastníky. Pokračoval jsem lesní cestou, ta svažovala se k silnici, za níž následovalo Mezihoří. Malebný kout v údolí Javoroky přilákal do těchto míst chataře i chalupáře. V místech, kde cesta začíná se odpoutávat od říčky a míří do kopce, stojí pomník Aloise Jiráska (odhalený 17. července 1921). K osadě Libín následovalo prudké stoupání. U rozcestí pozvala mne lavička k posezení, pozvání jsem přijal a doplnil zásoby energie. Sestupoval jsem pak asi 2 kilometry po místní komunikaci. Před Šárovcovou Lhotou jsem opustil zelenou značku: následovalo vlastní značení kolem pomníku Jana Nepomuckého do svahu do lokality Zádušní. Od ní, kde jsem přešel na modrou značku, jsem ztrácel nadmořskou výšku do Mlázovic. Před nimi otevřela se krajina našeho krásného Podkrkonoší od Kumburku ke Zvičině. Z náměstí stoupal jsem po zelené značce k lesu a dále na hřeben Mlázovického chlumu. Od tamního rozcestí dovedla mne červená značka do Konecchlumí. Zastavil jsem se u mohyly Viléma Konecchlumského z roku 1907, jenž byl popraven s dalšími českými pány roku 1621. Dominantou krajiny je Kostel sv. Petra a Pavla. Na lavičce jsem odčerpával potravinové zásoby a pohlížel do okolí. Rušivým prvkem byla přítomná hlavní silnice č. 35, kterou se valily v obou směrech nekonečné proudy vozidel. Po krátkém čase šel jsem dál, a to vlastním značením lesem. Následoval průchod Vojicemi a Podhorním Újezdem. Po modré značce jsem došel zas ke slovanskému hradišti. První ranní úsek jsem si pak zopakoval v opačném směru. Do cíle pochodu jsem došel ve 12:30. Převzal jsem pamětní list, poděkoval pořadatelům za tradiční akci, které se letos zúčastnilo 326 turistů (celkem na pěších trasách i cyklotrasách). Regionovou Královéhradeckého kraje odjížděl jsem ve 13 hodin naplněn hezkými zážitky z pochodu.

Text a foto Jan Vaníček, Jičín

Líšenské pochody Českým rájem

***Z ráje se člověk vrací obrozen a posilněn, jen zcela lehce zraněn
touhou vracet se znovu nazpátek. Ráje prý nelze se nasytit.
Věřte, že ani s Českým rájem tomu není jinak... Jarmila Glazarová***

Je sobota 2. června 2018. Pět minut před devátou hodinou vystupuji z rychlíku, jenž jede z Liberce do Pardubic, v Malé Skále – rodišti Jarmily Glazarové. Přijel jsem, abych se prošel kouzelnou krajinou, jejímž údolím protéká Jizera, od níž vybíhají vzhůru strmé zalesněné stráně ukrývající četné skalní útvary. V kalendáři turistických akcí Liberecké oblasti KČT se pro dnešní den uvádí „Líšenské pochody Českým rájem“. (Po příjezdu regionovou z Jičína do Turnova bych býval musel čekat na osobní vlak, který zastavuje

v Líšném, desítky minut...) Od železniční stanice odebírám se k řece a proti proudu po levém břehu absolvuji dvoukilometrovou rozcvičku do místa startu. V líšenské sokolovně se registruji na trasu 18 km. Začátek trasy mne vede zpět do Malé Skály (což mně nevedí). Přecházím most přes Jizeru a krátce nahlížím do infocentra. Červená značka se odpoutává od údolí. Stoupání je vydatné. Po půl kilometru zařazuji odbočku k vyhlídce u Pantheonu. Pak přidávám zas metry nadmořské výšky lesním chodníkem až k hradu Frýdštejn. Ve stejnojmenné obci je první kontrola, kde neodmítám nabídnutou vodu (vlastní zašetřím). Místní komunikací mne vede značka mezi poli a loukami do Voděrad. Obloha přidává na teplotě. Vítám návrat do lesa. U rozcestníku Nad Malou Skálou přecházím na značku modrou, která vrátí mne zas k Jizeře. Je poledne. Na lavičce konzumuji zásoby z domova, zároveň pohlížím na hrad Pantheon. Po mostě se dostávám zas na levý břeh Jizery. Od kapličky následuje prudké stoupání po zelené značce k rozcestí V Tůňkách. Odtud jdu po modré lesní stezce k modlitebně Kalich, kde přeju na žlutou značku. Ta se klikatí četnými skalními útvary a pozve na nejednu skalní vyhlídku, z nichž nejhezčí pohled je asi z vrcholu Sokola k Jizerským horám. U rozcestí U Kalicha je hlavní kontrola pochodu. Radost z turistického prožitku je podtržena stánky s občerstvením a reprodukovanou hudbou ve stylu country. Neodolám půllitru pěnivého moku z Trutnova. Odebírám se po červené k Besedici, pohlížím k Troskám i Kozákovu. Za vsí projdu se asi kilometr po zelené, tu pak v souladu s itinerářem zaměním za modrou, abych nevynechal lokalitu Prosíčka, kde je třetí kontrola. Závěrečný prudký sestup vede po zelené značce do Líšného. V cíli, kam přicházím procházkovým tempem v 15:20, dotváří atmosféru tradičně živá hudba. Usedám v poklidu na trávnik do její blízkosti, odkud vyhostí mne krátká přeháňka (jediná toho dne). V sokolovně přebírám pamětní list a odznak pochodu. Pořadatelům vyslovuji poděkování za energii, kterou vynaložili při organizaci tradiční akce, které se zúčastnilo 1673 turistů. V 16:11 odjíždím z Líšného osobním vlakem do Turnova, kde navazuje spěšný vlak jedoucí přes Jičín a Nymburk do Prahy. V Jičíně vystupuji v 17:30 spokojen s turistickými zážitky první červnové soboty.

Text a foto Jan Vaniček, Jičín

„Bílá u Bílého“ z pohledu pořadatele

Na Bílou sobotu se konalo u Bílého kůlu již tradiční zahájení turistické sezóny v Jestřebích horách a Královéhradeckém kraji. Tentokrát se akce pořádala i v rámci celostátní akce ke 100. výročí vzniku republiky a 130 let vzniku **K**lubu **Č**eskoslovenských **T**uristů. Akci zahájila výstava vojenské techniky a prohlídka muzea v Odolově. Program pokračoval koncertem

mládežnické dechovky Základní umělecké školy A. M. Buxton z Úpice. Ve slavnostní části přednesli své krátké příspěvky předseda KČT Úpice a místopředseda oblasti KČT Královéhradeckého kraje pan Vořechovský, starosta Malých Svatoňovic pan Provazník a za československou obec legionářskou pan Pachole. Akce se zúčastnilo více než 220 turistů. Bohužel přesný počet se nám nepodařilo zjistit, neboť asi polovina účastníků se na akci

nezaregistrovala. Každý zaregistrovaný a účinkující obdržel originální Pamětní list a odznak Jestřebí hory. K občerstvení byl otevřen mobilní bufet Jestřebí Boudy, kde si kromě pití mohli účastníci zakoupit buřtu a na ohýnku opéci. Závěr patřil mladým hudebníkům a setkání u Bílého kůlu bylo ukončeno. Poté se mohli účastníci přesunout na Jestřebí boudu, kde probíhalo promítání na téma Hory světa a večerní velikonoční zábava. Velký dík patří všem organizátorům, obsluze bufetu a hasičům z Malých Svatoňovic za zapůjčení stanů, stolů a lavic. Akce se pořádala s podporou města Úpice.

Letošní zahájení se vydařilo, počasí nám přálo a těšíme se na setkání na dalších akcích našeho odboru či na Jestřebí boudě.

Vořechovský Miroslav, předseda KČT Úpice

UKLIDÍME „BRENDY“

Turistický oddíl mládeže při KČT Úpice uspořádal v sobotu 28. dubna 2018 akci "Jarní úklid Jestřebích hor".

Účelem bylo vyčistit hřeben Jestřebích hor od odpadků a to od Bílého kůlu po rozhlednu na Markoušovickém hřebeni. Oslovili jsme širokou veřejnost a vybavili jsme se zásobou rukavic a pytlů. Akce se mimo členů turistického oddílu mládeže zúčastnilo i několik jednotlivců. Poděkování patří rodičům dětí a kamarádům, kteří se přidali. Celkem se na úklidu podílelo téměř 40 lidí z toho 18 dětí. Podařilo se projít celý naplánovaný úsek a pytlů s odpadem bylo opravdu pozhnaně.

Dětem se tato akce líbila. Po ukončení si opekly buřty. Naši „misi“ pokládám za velmi úspěšnou a určitě ji příští rok zopakujeme. V případě většího zájmu od turistické veřejnosti, zkusíme rozšířit úklid o další cesty.

Dubnová Miluše, vedoucí oddílu TOM „Loupežníci z Brend“

„Po stopách loupežníka Lotranda“

Na sobotu 9. 6. 2018 připravil Turistický Oddíl Mládeže KČT Úpice již 23. ročník pochodu pro děti "Po stopách loupežníka Lotranda". Start byl na náměstí v Malých Svatoňovicích, kam přišel rekordní počet účastníků a to 82 dětí a 65 dospělých. První cesta od startu vedla do muzea, kde děti přivítala paní Hilmarová a představila jim pohádky bratři Čapků. Po zajímavé prohlídce se děti s dospěláky vydali na trasu pochodu, kde na ně čekalo 9 úkolů od „Brendských loupežníků“ a dalších pohádkových bytostí. Mezi úkoly bylo například složení puzzle, odpovědět na záluďné otázky mladého Lotranda či přehrát v kartách samotného Lotranda. Ten dětem za odměnu dal ochutnat své loupežnické bramboračky, kterou právě vařil. Opodál Psí víla zjišťovala, jak děti znají pejsky a umí se o ně postarat a mnoho dalších úkolů. Poslední byla střelba ze vzduchovky na terč. V cíli každé dítě obdrželo pamětní diplom a také perníkovou medaili za absolvování naší loupežnické cesty. U Jestřebí boudy byl pro děti připraven nafukovací hrad, dílnička pro

šikovné ručičky a tombola. Počasí nám přálo a tak jen deštík v cíli o něco dříve ukončil

venkovní aktivity před Jestřebí boudou. Chtěla bych poděkovat všem za účast na našem pochodu. Také děkuji všem pomocníkům z řad dospělých a dětem turistického oddílu „Loupežníci z Brend“ s jejími vedoucími. Největší dík patří paní Petře za úžasně perníkové medaile, které všem moc chutnali. Nesmím zapomenout na podporu okolních obcí a města Úpice.

Těšíme se na vás zase za rok na naší loupežnické

cestě.

Míla Dubnová - vedoucí oddílu mládeže

OSLAVY 130 LET VZNIKU KČT

V rámci oslav 130. výročí vzniku KČT se naše delegace zúčastnila v sobotu večer slavnostního shromáždění v senátu. V pestrém programu jsme mimo projevů vyslechli několik árií ze známých oper v podání Barbory Přečové a několik skladeb žesťového kvintetu Hudby hradní stráže a Policie ČR. Bylo zde také předáno několik vyznamenání pro senátory a další významné podporovatele KČT. Všichni účastníci z oblasti pak obdrželi pamětní zlaté medaile ke 130. výročí KČT.

V pondělí se pak naše skupina zájemců z odborů v počtu třiatdvaceti osob zúčastnila komentované prohlídky na Pražském hradě v prostorách kanceláře prezidenta. Prošli jsme, po důkladné prohlídce bezpečnostní službou, druhé a první patro, kde sídlí kanceláře prezidenta. Zajímavá prohlídka trvala 80 minut a dozvěděli jsme se tu mnoho zajímavostí,

jak z historie, ale i současnosti. Po prohlídce jsme si individuálně prohlédli Pražský hrad a jeho okolí.

Vořechovský Mirek

POZVÁNKY NA AKCE

TURISTICKÉ AKCE V KRÁLOVÉHRADECKÉ OBLASTI KČT OD 1.7. DO 30.9.2018

(výběr z centrální databáze KČT)

Datum	název	místo konání
18. 8. 2018	Šmajd naším okolím (42. ročník)	Bohuslavice nad Úpou okr: Trutnov
8. 9. 2018	Putování podzimním Královédvorskem (16. ročník)	Dvůr Králové n/L. okr: Trutnov
8. 9. 2018	Toulky Náchodskem (7. ročník)	Náchod okr: Náchod
8. 9. 2018	Vandr přes Vraní hory (41. ročník)	Žacléř okr: Trutnov
15. 9. 2018	Teplicko-adršpašská 33 (29. ročník)	Teplice nad Metují okr: Náchod
22. 9. 2018	Novopacké pochody (53. ročník) okr: Jičín	Nová Paka
28. 9. 2018	Posezení turistů a přátel turistiky (15. ročník)	Dobrošov okr: Náchod
29. 9. 2018	Pochod podzimní přírodou (42. ročník)	Hostinné okr: Trutnov

PŘISPĚJTE I VY SVÝM ČLÁNKEM O AKCI, NEBO TYPEM NA VÝLET!

ZPRAVODAJ. Čtvrtletník pro pěšáky, kolaře, lyžníky a vodáky Královéhradeckého kraje. Ročník 24, číslo 2. Vydavatel: oblast KČT Královéhradeckého kraje. Redakce: Kachlík Jaroslav, Vořechovský Miroslav. Adresa redakce: Jaroslav Kachlík, Smetanova 641, 542 32 Úpice; Elektronická adresa: jkachlik.klap@tiscali.cz. Dáno do tisku: 21.06.2018. Místo vydání: Úpice. Cena: zdarma. Náklad: 50ks a internetová podoba. Grafická úprava: Jarík. Tisk a distribuce: Dana Jágrová. Foto: pokud není uvedeno jinak, archiv redakce a archiv KČT Úpice. Všem přispěvatelům děkujeme za zaslání příspěvků. Uzávěrka příštího čísla do 10.9.2018. Registrace: E 15083 ze dne 16. 02. 2004.